

Hiszünk abban, hogy van még jószág

Nagycsaládban, nagycsaládért

Anyagias, hajszolt és énközpontú világunkban ritka az olyan közösség, amelynek tagjai szívvel-lélekkel, ötletekkel, segítséggel, munkával támogatják egymást, fizetség nélkül. Hát még ha olyanokról van szó, akik maguk sem dúskálnak a földi javakban, annál inkább a gyermekekben.

Ők az Ága-Boğa Nagycsaládok Érdi Egyesületének tagjai, amely ma már 135 családot - köztük több mint félezer gyermeket - foglal magába. Alig tíz csaldal alakultak meg 2006 novemberében a Nagycsaládok Országos Egyesületének (NOE) érdi tagsportjaként, egy év elteltével pedig már önálló közhasznú egyesület hoztak létre,

A 16 hónapos Sára Beatrix is buzgón segítkezett

működik. Programjaink nemcsak a nagycsaládok és nemcsak az értek körében népszerűek: városunk vezérkörtzetéből, sőt a fővárosból is jelentkeznek családok, hogy az egyesület tagjai lehessenek, mert ez a közösség nemcsak „papíron” létezik, hanem valóban egymásért tenni akaró emberek alkotják. Nincsenek leosztott feladatok, a programok lebonyolítására, szervezésére, egy-egy család segítségére önként vállalkoznak a szülők, időt, energiát, pénzt áldozva a sajátjukból. Persze ahhoz, hogy mindez sikerrel, olajozottan működhessen egy ilyen nagy létszámú közösségben, szükség van egy lelkes vezetőre is. Kardosné Gyurkó Katalin, az egyesület elnöke háromgyermekes édesanya, közzgazdász, jelenleg főállású anya, úgy fogalmaz: „ami közös bennünk, az a több gyerek, de más a vallásunk, a világnézetünk, a háttérünk. Még tanuljuk egymást.” A csoportot segítő szándékából hívta életre: munkája mögött melytől van

– és az emberi jószágba vetett bizalom. Mellette áll a férje is, aki mindenben segíti, ráadásul a háromgyermekes család megélhetését is biztosítja. Az egyesület vezetéseért ugyanis az elnöknek nem kap fizetést, költségtérítést sem, de nem is ezért csinálja.

– Hiszünk abban, hogy van még jószág, hogy lehet önzetlentül támogatni és jól tenni. Mikor a csoport megalakult, egy kisebb segítségért érkezett. Autóval ellátogattam a családokhoz, és magam vittem el a joghurtokat, amin nagyon meglepődtek. A következő alkalommal már segítettek osztani, sőt, maguk is vállalkoztak szervezésre, másokon való segítségre. Nemrég egy toloszékhez kötött édesanyán és gyermekein segíttünk, akik nagyon rossz körülmények között élnek. Összefogott mindenki: az egyik édesapa a tetőt újította fel, mások rámpát betonoztak, villanyt, vizet szereltek, rengeteg bútort, agyneműt, terítő gyűjtött össze... Olyanok segítettek önzetlentül, akuknek szintén sok

gyermekük van, de kell osztaniuk a pénzt, és mégis adtak.

De más fajta is van a segítségnek. Mikor nagyon felment a gyümölcs ára, vidékről hozattak, és a bolti árnál jóval olcsóbban jutottak hozzá a tagcsaládok. Vásároltak faluról csirkét, krumpit is – a szállítást mindig egy-egy tag vállalja; van hová tenni a zsákokat, csomagokat, mivel a nagycsaládok általában nagyobb autóval járnak. Évente két-három alkalommal ruhákat cseréberelnek, de takarítják a Fundoklia-völgyet is (más civil szervezetekkel együttműködve), részt vállalnak az Erdőkerbe kerekpáros felvonuláson, és még sorolhatnánk. Szinte minden rendezvényük nyitott, mint például a havonta egy alkalommal megtartott Szülősluli, ahol a házasságtól a drogproblémáig, a gyermek és serdülőkor sajátosságaitól az oktatás jelenlegi helyzetéig rengeteg, az családokat érintő dologról szó esik, szakemberek előadásában.

A Magyar Földrajzi Múzeummal, különféle civil szervezetekkel, illetve a Szepes Gyula Művelődési Központtal közösen szervezett Családi Napra szintén meghívják a város apraja-nagyját. A műzeumkertben és az Alsó utca egy lezárt szakaszán családi játékokkal, mesedelelőttel, koncerttel, jazzbalett-bemutatóval és még sok meglepetéssel várják az érdeklődőket.

Az Ága-Boğa a város önkormányzata által építendő és - a tervek szerint - a Református Egyház által működtetett óvodát is segíti majd.

– Hangsúlyoznom kell: az óvoda anyagi fenntartásába egyesületünk nem folyik bele. Szándéknyilatkozatunk szerint tagjaink évi ötszáz munkórát önkéntesen és ingyen segítik majd a református óvoda működését, támogatva a gyülekezetet az óvoda elindításában. Részt veszünk a gazdasági és szakmai programban, a pedagógusok kiválasztásában, a berendezés beszerzésében, de nem mi leszünk az üzemeltető - húzta alá Kardosné Gyurkó Katalin, aki a Corvinus Egyetemen az óvodai szolgáltatási módszerekből írta a szakdolgozatát.

– Úgy tapasztaltam: az az intézmény működik pénzügyileg igazán hatékonyan, amely szerződéses jogviszonyban áll az önkormányzattal, de gazdálkodásában, döntéseiben önálló. Ehhez persze menedzser-típusú óvodavezetők is kellene - tette hozzá az elnök. Az óvoda működésére egyébként az önkormányzat pályázatot ír ki, arra jelentkezik majd az Érdi Református Egyházközség. - Ha az Úristen azt akarja, hogy megvalósuljon a református óvoda, akkor az meg is fog valósulni - szögezte le Katalin.

Reformátusok Érd-Parkvárosban

Az Úr megszólító engem

Érden három református közösség létezik, s köztük talán a legkisebb a fél évszázados ma visszatekintő Parkvárosi Református Egyházközség, amely az elmúlt évben ünnepelte önálló templomszentelésének húszesztendő évfordulóját. A múlt és jelenről beszélgetünk dr. Vassné Bakó Ilonával gyülekezet lelképásztórával.

Mindössze talán kétszáz lelket számlál a gyülekezet. Ki-ki mondhatná soknak vagy akár kevésnek is, ha a hitet számokkal fejezhetnék ki, ha lenne értelme az összehasonlításoknak. Ha másköz nem is,

össze 12 főt számlál. közösséget kellett szemébe nézni, de ennek mártírt.

– Negyed század óta Tehető a dolgát ruti-ritkán. Az igehirdetés, való felkészülés számunkon kívül, az Ercsi Református Egyházközségtől leválasztott gyülekezetet követi. A városközpontban lévő saját templom ellenére a nagy távolság és a rossz közlekedés miatt Parkvárosban mindig külön istentiszteletet tartottak. Az önálló hitelet feltételeinek megteremtése azonban egyre késett, olykor a hatalom gáncsolta el a kezdeményezést, máskor személyes ellentét akadályozták a célok megvalósítását.

– Istén nem hagyta magára gyülekezetünket, amely a nyolcvanas évek elején számbeli növekedésnek indult, s még aktívabbá vált, mint annak előtte volt. Egy egyéni felajánlásnak köszönhetően, az időközben önállóvá vált egyházközség 1986-ban önálló templom építéséhez kezdhetett, amelyet egy évre rá, 1987. október 17-én szentelték föl, s ezen a napon volt az én lelkész beiktatásom is.

– Sokan és sokat dolgozunk az óvodai szolgáltatási módszerekből írta a szakdolgozatát. Olyan tapasztaltam: az az intézmény működik pénzügyileg igazán hatékonyan, amely szerződéses jogviszonyban áll az önkormányzattal, de gazdálkodásában, döntéseiben önálló. Ehhez persze menedzser-típusú óvodavezetők is kellene - tette hozzá az elnök. Az óvoda működésére egyébként az önkormányzat pályázatot ír ki, arra jelentkezik majd az Érdi Református Egyházközség. - Ha az Úristen azt akarja, hogy megvalósuljon a református óvoda, akkor az meg is fog valósulni - szögezte le Katalin.

– Aki szívvel-lélekkel dolgozik, arra azt mondják, hivatástudata van, de felkészés lenni azért mégis csak más. - Igen. Még szinte gyermek voltam, amikor Istén megszólított. Olvastam a Bibliát, kerestem, kutattam Krisztus titkát. Jézus vezetett az úton, s már akkor tudtam, hogy az Úr lelképásztornak rendel, és biztoj voltam abban, hogy én őt akarom szolgálni. Elvégeztem a teológiát, és számtalan helyen dolgoztam, egyszer beosztott lelkészé, másszor könyvtárosként, sőt az egészségügyben is tevékenykedtem. Amikor 1981-ben Érdre kerültem, a parkvárosi gyülekezet mind-

Bódis Éva is buzgón hajolgat, noha utolsó idős várandós